

Борба

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП.

ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕННИЯ ФРОНТ
Велико Търново

Година XXXV

1978

МАЙ

16

Вторник

Вестникът е основан през 1945 година

Брой 57 (4047)

Цена 2 стотинки

Програма за конкретни дела

Националната партийна конференция обсъди изключително важни проблеми за цялостната дейност на Партията и страната. Докладът на др. Тодор Живков и Тезисите на конференцията са ярка и конкретна програма за ускореното изграждане на развитото социалистическо общество у нас. Тези програмни документи сега са в центъра на вниманието и на всички трудещи се в окръга.

Съвещанието на окръжния партийен, стопански и обществено-политически комитет на окръжната партийна организация, произтичащи от решението на Националната партийна конференция и прие мероприятията на Окръжния комитет на БКП за тяхното изпълнение. Тези мероприятия адресират задачите кои трябва да се решат, комунистични, сдружени земеделци, комсомолци — до всеки трудещ се. Те ще бъдат в основата на работата на съвещанията на градските и общинските комитети. Там те ще получат още по-детайлна конкретизация съобразно задачите на градовете, общините, колективните стопански комбинати, предприятия, аграрно-промишлените комплекси, ПМК и клоновите стопанства. Задачите, поставени от Националната партийна конференция, ще бъдат предмет на срещите и разговорите в трудовите колективи, които ще се състоят главно на 18 и 19 май т. г. и до края на месец май всички градове и общини. Решенията на Националната партийна конференция ще бъдат в основата на идеологичната пропаганда на двата „Георги Киркова“. Те ще бъдат разучени във всички звена на системата за политическо обучение в Партията, ДКМС, профсъюзите.

Тези всеобхватна работа за разучаване и организиране на изпълнението на решенията на Националната партийна конференция сега следва да се свързва най-тясно с ежедневното и точно осъществяване на графика и плана на всяко работно място и по всички показатели с държавно-обществения преглед на производствеността на труда и разработването на инженерните проекти за 1979 и 1980 година. Тя трябва да съдейства за ускорено изграждане на планирането и прилагането на вътрешностопанската сметка в СКХ „Самлоза“, комбинат „Винпром“, Завода за автоматични везни, СК „Заря“, завод „Победа“, СП „Родопи“ и ПАК — Горна Оряховица, по внедряването на нови изделия и по добряване качеството на продукцията в Завода за елден гател, СК „Янтра“ и Завода за запаметяващи устройства, по усъвършенстване на бригадната организация на труда и увеличаване сменността на оборудването и техниката във всички отрасли. Специално внимание да се обърне на укрепването и разширяването на бригадната организация в строителството и транспорта.

Още по-голяма грижа следва да се полага за организирането на Деня на качеството и ефективността, на борбата за строг режим на суровини, материали и енергия, за събирането и оползотворяването на вторичните суровини.

В духа на изискванията на Националната партийна конференция да се засили изискателността за довеждане до край задачите, заложили в програмата на Окръжния комитет на БКП за издигане ролята на първичните партийни организации, подобряване работата им с трудещите се.

С още по-голям размах сега следва да се разгърне социалистическото съревнование за най-пълно разкриване на резервите в процеса на обществения преглед на производствеността на труда и съставянето на инженерните проекти, за пълно осъществяване на всички предложения и инициативи, които гарнитура изпълнение на плана на всеки трудов колектив и окръга за 1978 година.

Тази година пред специалистите от Захарния комбинат в Горна Оряховица стоят за решаване и внедряване няколко инженерни проекта, които са с голямо значение. Първият инженерен проект, който трябва да се реши в близките два-три месеца, е „Разкриване на кариера за варовик край с. Хотница“. Ръководител на работната група по внедряването му е инж. Йордан Караколев — зам.-директор по техническите въпроси на комбината.

С разкриването на тази кариера, която ще се експлоатира само от Захарния комбинат със собствено оборудване, работна ръка и транспорт — сподели инж. Караколев — се цели увеличаване производствеността на варовиките пещи, намаляване загубите на захар в производството и по-добряване качеството на захарта. Проектантската работа е завършена. В нея активно участваха специалистите от конструктивния отдел с ръководител инж. Никола Николов. Сега се извършват монтажните и заваръчните работи. Имаме трудности с набирането на някои машини и съоръжения, поради което срокът за изпълнение — краят на юни — ще бъде удължен. Въпреки трудностите, до започването на новата циклопреработвателна кампания през август кариерата при с. Хотница ще влезе в действие.

Друго мероприятие, свързано с повишаване производствеността на труда в захарната фабрика през циклопреработвателната кампания, е монтажът на два вакуум-филтри. Същите са доставени от Захарната фабрика в Лом, където не се използват, а вече се монтират. Очевидно само някои довършителни работи, които в близките дни ще приключат и вакуум-

Инженерният проект — проблеми на реализацията

Отговорно, с високи темпове

Делът на специалистите от Захарния комбинат — Горна Оряховица за повишаване ефективността на производството и качеството на изделията

Тази година пред специалистите от Захарния комбинат в Горна Оряховица стоят за решаване и внедряване няколко инженерни проекта, които са с голямо значение. Първият инженерен проект, който трябва да се реши в близките два-три месеца, е „Разкриване на кариера за варовик край с. Хотница“. Ръководител на работната група по внедряването му е инж. Йордан Караколев — зам.-директор по техническите въпроси на комбината.

С разкриването на тази кариера, която ще се експлоатира само от Захарния комбинат със собствено оборудване, работна ръка и транспорт — сподели инж. Караколев — се цели увеличаване производствеността на варовиките пещи, намаляване загубите на захар в производството и по-добряване качеството на захарта. Проектантската работа е завършена. В нея активно участваха специалистите от конструктивния отдел с ръководител инж. Никола Николов. Сега се извършват монтажните и заваръчните работи. Имаме трудности с набирането на някои машини и съоръжения, поради което срокът за изпълнение — краят на юни — ще бъде удължен. Въпреки трудностите, до започването на новата циклопреработвателна кампания през август кариерата при с. Хотница ще влезе в действие.

Друго мероприятие, свързано с повишаване производствеността на труда в захарната фабрика през циклопреработвателната кампания, е монтажът на два вакуум-филтри. Същите са доставени от Захарната фабрика в Лом, където не се използват, а вече се монтират. Очевидно само някои довършителни работи, които в близките дни ще приключат и вакуум-

за периода 1978—1980 година. Предвижда се преминаване от кафяви пернишки въглища на черни донецки въглища. Два от котлите вече са на съветско твърдо гориво, а това наложи и третият котел да премина на същото гориво. Първият етап на този проект вече е завършен. Предстои да се пуснат в експлоатация още един котел и две турбини.

Инж. Кольо Колев — зам.-началник на ТЕЦ: „Реконструкция на котел № 3 е завършена. Сега се правят водни изпитания и в близките дни котелът ще влезе в експлоатация. Смяната на горивната уредба ще подобри горивния процес в пещната камера, а от там ще се стабилизира работата на котела, чувствително ще се намали разходът на мазут.

Освен тази задача пред нас стоят за решаване и някои „тежни места“ в топлоелектрическата централа. През зимния период се получава излизък на около 50 т пара/час, който не преминава през турбините. Това води до загуби от непроизвеждане на електроенергия. В инженерния проект и в проектите на „Енергопроект“ — София е заложено при разширяването на централата да бъдат монтирани две нови турбини, с което и този проблем ще бъде решен.

Един от най-важните проекти, който предстои да се реши през следната петиленка, е този за развитието на ТЕЦ.

По всички мероприятия от инженерните проекти специалистите от Захарния комбинат имат конкретно и най-отговорно участие. Сега след Националната партийна конференция тяхната отговорност нараства още повече, но няма съмнение, че заедно с това ще расте и делът им за цялостно повишаване ефективността на производството и подобряване качеството на изделията.

Маргарита МАРИНОВА

НАШИЯТ ФОТОРЕПОРТАЖ

СТОПАНИ С ЧЕРВЕНИ ВРЪЗКИ

Така дългоочакван, новият пионерски дворец във Велико Търново никак изведнъж не заселен от жизнерадостни деца с червени и сини връзки! Техните гласове-звончета изпълниха просторните зали и кабинети. Нетърпеливо им да бъдат нависаха ги отнеждаше ту в залата на чавдарчетата, ту в кабинета по изобразително изкуство, ту на сцената на кинозалата или в репетиционната с табелка „Театър“.

В балетната зала речетата раше рупата за забавни танци с ръководител Росен Денчев. В една от залите усояваха изкуството на гдуларя бъдещите оркестранти на ансамбъл „Българче“.

Тяхната ръководителка Веска Илиева търпеливо обясняваше трудното упражнение на четвъртокласника Даниел Славов от училище „П. Р. Славейков“.

Най-оживено, както винаги, беше в игротеката. С интересни игри децата се забавляваха до насита. Тук те можеха свободно да побъбят, да се посмеят след напрегнатия учебен ден.

23 съвременни обзаведени зали и кабинети приютяват всеки ден множество пионери и чавдарчета. Техните ръководители направляват занаята им и ги възпитават да пазят и обичат своя дом, да се чувстват негови истински стопани.

Донка ХРИСТОВА

Снимки Иван РУСКОВ

(Соб. инф.)

Среща за обмяна на опит в Морава

Вчера в Морава се състоя среща за обмяна на опит по изпълнение на мероприятията на ЦК на БКП и Бюро на ЦС на БПС за подобряване организацията на социалистическото съревнование. Тя бе организирана от Окръжния комитет на БКП, управление „Земеделство и хранителна промишленост“ на Окръжния народен съвет и ОС на БПС. Присъстваха секретарите на партийните комитети, председателите на АПК, ръководители на клоновите стопанства и профкомитетите на АПК и на клоновите стопанства в селското стопанство.

В работата на срещата взеха участие Никола Василев, първи секретар на Окръжния

комитет на БКП, Димитър Църков, председател на Окръжния народен съвет, Райчо Пенчев, секретар на ОК на БКП, Иван Златев, председател на ОС на БПС.

Йордан Георгиев, председател на клоновото стопанство в Морава, сподели опита по практическото приложение на мероприятията на ЦК на БКП и Бюро на ЦС на БПС за подобряване на социалистическото съревнование в съответствие с новата технология на планиране на икономиката и социалистическата организация на труда.

Обстойно изказване направиха другарят Никола Василев.

Таня ТОДОРОВА

Почит към геронте-априлци

Дряновският манастир е едно от местата, станали символ на величавата Априлска епопея. В неделя много трудещи се от Великотърновски и Габровски окръг почетоха подвига на пожертвуване се за българската свобода героите от четата на Бачо Киро и поп Харитон.

В тридесетия републикански поход по стъпките на Бачо Киро и поп Харитон уча

ства експедиционен отряд на СПТУЕ „А. С. Попов“. Сто и двадесет ученици от осем нововъзникнали „Бачо Киро“ във Велико Търново също изминаха маршрута Бяла черква — Мусина — Дряновски манастир и положиха венец пред паветника на патрона си.

МЛАДОСТТА ПЕЕ ЗА РЕВОЛЮЦИЈАТА

Четвърти окръжен празник на политическата песен и театър

Първенци сред политическите театри станаха възпитаниците на ТМТ „Х. Стоянов“ — Горна Оряховица с възновното изпълнение на музикално-поетичната композиция „Документален кадър за Чили“

Наистина има за какво да съжаляват тези, които в събота и неделя не присъстват на организирания от Окръжния комитет на Комсомола и Окръжния младежки дом традиционен, вече четвърти, окръжен празник на политическата песен и театър. Защото тази година в чест на Единадесетия световен младежки фестивал в Хавана де визът на празника беше „За антиимпериалистическа солидарност, мир и дружба“, за което са вече история плахи първи опити за естетическо въздействие чрез песента, оръжието и художественото равнище на изпълненията надхвърли и най-смелите очаквания.

Още първия ден, когато се състезаваха самостоятелни политически театри и групи, те за художествено слово, стана ясно, че младостта от окръга живо се интересува

от противоречията на нашата планета, възмущават я актуалните проблеми на динамичната съвременна действителност. „Свобода“, „Документален кадър за Чили“, „То аз свят е и мой“, „Хора на път“, „България, древна и млада“ — това са част от заглавията на музикално-поетичните композиции, прозвучали от сцената, които краенорично показват разнообразието от теми, почти липсващо на предишния подобен преглед. Освен това не е възможно един млад човек да пресъздава с такъв плам омразата си към палачите в Чили, възторга си от мирното съзидателно настояще и светлото бъдеще на родината, ако тези чувства не са негово убеждение. А че не изпълнителите успяха да предадат своето настроение на публиката, пролича най-добре, когато съставът на ТМТ „Х. Стоянов“ — Горна Оряховица подхвана песента-символ „Венсеремос“ и всички в залата спонтанно запяха мърваха нейния такт. Ето всъщност в какво се състои големият смисъл на празника.

Първенци в съревнованието „Златен плод“

В обявеното от ЦК на Профсъюза на работниците от селското стопанство и хранителната промишленост съревнование „Златен плод“ за миналата година сред наградените са:

ЗА ПРОИЗВОДСТВО НА ПЛОДОВЕ И ЗЕЛЕНЧУЦИ

ЗЕЛЕН ГРАХ

Първа награда „Златен медал“, грамота и 1000 лв. получава АПК — Свищов.

ПАТЛАДЖАН

Първа награда „Златен медал“, грамота и 1000 лв. получава АПК — Свищов.

ЛУК КРОМИД СУХ

Първа награда „Златен медал“, грамота и 2000 лв. получава ПАК — Горна Оряховица. 800 лв. получава Опитна станция по зеленчукопроизводство в Горна Оряховица.

КАРФИОЛ

Първа награда „Златен медал“, грамота и 1500 лв. получава ПАК — Горна Оряховица. Втора награда „Сребърен медал“, грамота и 1000 лв. — АПК — Свищов.

ГРОЗДЕ

Трета награда „Бронзов медал“ и 800 лв. получава АПК — Велико Търново.

● На 4 стр.

ОКРЪЖНИ ПРЕГЛЕДИ НА ОРКЕСТРОВАТА САМОДЕЙНОСТ

В събота в Свищов се състоя окръжен преглед на оркестровата самодейност. Журито с председател проф. Драгомир Ненов, преподавател в Българската консерватория, определи следните отличия:

Носители на златни медали: духовният оркестър при читалището в Павликени с диригент Серафим Серафимов, детският симфоничен оркестър при Профсъюзния дом на културата във Велико Търново с диригент Недялко Топалов; духовният оркестър при читалището в Елена с диригент Хараламп Попов.

Носители на сребърни медали: акордеонният оркестър при Детската музикална школа в Павликени с диригент Магдалена Сидорова.

Носители на бронзови медали: Средношколският духовен оркестър при Икономическия техникум в Свищов с диригент Цветан Монева; духовният оркестър при читалището в Сухиндол с диригент Крум Русев; танцово-радио оркестър при читалището в Бяла черква с ръководител Никола Русев.

Божан ДИМИТРОВ

И РАЗЦЪФТЯХА МАКОВЕТЕ АЛЕНИ

Това е новата рубрика на в. „Борба“, под която ще бъдат поместени очерци и литературни скици за комунисти — наши съвременници. Тя беше извикана на живот от предстоящата голяма и отговорна задача пред Българската комунистическа партия — подмяната на партийните документи. И ще намира често място върху страниците на вестника през следващите две години. За да отдаваме според възможностите си дължимото на неуморните борци

и труженици, които кръчат в първите редци на нашата пътникова житейска.

Като поставяме началото на рубриката, ние се обръщаме към нашите многобройни сътрудници, съгласувано с партийните комитети, да се ориентират към написването на материали за такива комунисти, които са за пример в трудовата и обществената си дейност. Нека не рата не бъдат осесени от пламъци на въжнове нето, когато ще пресъздаваме отделни страници и шрихи от живота на тези от авангарда.

Най-добрият атестат

Шумът в малката стая е толкова силен, защото мъжките гласове, набрала голяма височина, се преплитат — ни кой никога не слуша. Размахват ръце, въртят гневно очи, които светят върху зачервените лица. И все заради разни неуредици, все за ради лошата организация на труда, а оттам и за за плащането, за почивката и за колко още неща. И да се чуе човек как след такова разпирание ръцете ще държат уверено волана. А, иначе шофьорите от транспортната бригада в АПК „Стефан Попстоанов“ — Златарица са общо взето сговорчив народ.

Сеге в същата тази стая е тихо. Прилично и кинно елизати същите тези хора, за които току-що споделих, защото оттогава досега е из текло доста вода, има ни ма две години. Сегашният ръководител на бригадата Иван Богданов подава акурат ко изписаните пътни листове и с вечноста си усмивка на лицето понякога казва и доста „соленички“ думи на шофьорите. Кой знае защо обаче те не са сърдът, а поемат по направлението.

Съвсем ясно е, че обстановката тук се е променила коренно. А хората са същите, и колите, и западните измения. Дали всичко е станало изведнъж — едва

ли! Но сеге бригадата под ръководството на комуниста Иван Богданов не създава излизши тревоги на ръководителите на аграрно-промишления комплекс. Работата протича нормално, дисциплината е добра. А и иначе не благоприятната 1977 година бе твърде благосклонна към транспортните работници, които чувствително преизпълниха плана за тонкилометри, синжили себестойността, намаляли разходите. Сеге стремежът им е не само да отговарят завоюваните позиции, но да отидат далеч по-напред.

Какво повечето добри и скромни хора, и Иван Богданов реагира по познатия начин — едигане на рамене, смутена усмивка и силна оумени, върху лицето, когато

го помолих да разкаже как е станало „превръщането“.

Жестове, които означават може би следното: „Не знам, всичко е просто и идва от само себе си“.

Станал комунист още в 1947 г., в родното си село Руховци, натрупал значителен жизнен и всякакви опит, работил и като миньор, и като общ и организационен работник, той е усвоил найценното — да умее да обича с хората, да влиза как то се казва „под кожата им“.

За пръв път станал партиен секретар през 1951 година и то не къде и да е, а в Средноселския район — един от трудните участъци по онова време. Тук тогава са се заселили много хора, дошли от далечните краища на Родопите. И оттогава до ден днешен той е асепартиен секретар на различните места, където е работил.

И струва ми се, че най-добрият атестат за един комунист, за един партиен секретар, за един ръководител, за един човек е определението, което работниците дават за Иван Богданов: „Справедливо порицание, справедливо силно хваление“.

А може би това е и „тайната“, която му помага да се справя добре с всяка възложена му работа.

Мария ГЕОРГИЕВА

ГДР: Грижи за пенсионерите

Около 20 на сто от гражданите на ГДР са в пенсионна възраст. Мозина от тях активно участват в производството и в обществено-политическия и културен живот на страната. Още от създаването на ГДР за всички пенсионери се полагат необходимите грижи, като им се осигуряват все по-добри социални условия.

В съответствие с раяцията икономическа мощ на ГДР и нейните финансови възможности постоянно расте размерът на пенсията. Досега най-голямо увеличение беше направено през 1972 г. На 3,9 милиона души пенсията се увеличила с 40-70 марки месечно.

В ГДР всеки 6-ти гражданин продължава да работи и след пенсионирането си. Много предприятия създават за пенсионерите подходящи за възрастта им условия на труд. През следващите години ще се положат повече усилия тези работни места да отговарят на работоспособността и интересите на пенсионерите, които не желаят да работят. По ставя се задачата навсякъде да бъдат създадени възможности гражданите и след пенсионирането да остават на работа в трудовите колективи, с които са свързани.

В ГДР всяко предприятие е задължено да се грижи за пенсионерите и след прекъсването на трудовия им процес. Предприятията предоставят на пенсионерите безплатни карти за почивка и им разрешават да получават храна от заводските столове. За тях се предвиждат безплатни посещения на театри и филми, екскурзии и излети, безплатни битови услуги и др. Пенсионерите с предимство получават топлина, жилищна им се ремонтират безплатно.

Създадена е помощта на държавните органи и предприятия организация „Народна солидарност“ има за задача да се грижи за старите хора. Тя наброява 1 700 000 доброволни сътрудници, които оказват по мощ на нуждаещите се пенсионери и организират техните културни мероприятия. Повече от 400 клубна на „Народна солидарност“ действат във всички окръзи на ГДР. Те се посещават много Овен това специално за пенсионерите се организират бригади, които работят при разширяване на модернизирани здра

ни и социални заведения, обекти на търговската мрежа и културни институти, за поддържане на жилищни помещения, грижат се за паркове и градини или помагат при прибирането на реколтата.

За в бъдеще основна задача ще бъде по-нататъшното разширяване на социалните грижи за пенсионерите. При това тук главно ще бъде преди всичко да се засили грижата за онези, които са болни, които се нуждаят от помощ или пък живеят сами. Чрез разширяване на грижите за домакинството им ще се правят усилия тези хора да не остават сами и чрез тесен контакт с околните ще им се помага да преодоляват чувството за самотност.

Около три на сто от гражданите в пенсионна възраст живеят в старчески домове, където за тях се полагат необходимите грижи. По настоящем в тези старчески домове има около 105 500 места. Освен това се строят и апартаменти с всички удобства за по-възрастни граждани. В новите жилищни блокове пенсионерите биват настанявани на ниските етажи.

В бъдеще броят на чужди дасещите се от грижи старци граждани в ГДР ще нараства, тъй като за щине все повече хора навършат 75 годишна възраст. Важно задължение на цялото общество е да им се осигури безгрижна старост и участие във всеобщия живот на нашето общество. Културно-масовото, социалното и медицинското обслужване на пенсионерите е важен проблем, за решаването на който ГЕСП отделя специално внимание.

К. КАЩУБЕ
„Панорама“, ГДР —
София-прес

Вечер на войнишката майка

Наскоро в Драгомирово се състоя вечер на войнишката майка. Доклад за българските жени, възпитани синове си като смели за щитници на Родната. Прочете Рашко Василев, председател на общинския народен съвет. При естествено към войнишките майки от името на организацията на Отечествения фронт и Комсомола поддържа Ангелина Иванова и Ангелина Стоянова.

Тапновият състав при основно училе „Алеко Константинов“ с ръководител Никола Густинков изнесе програма.

Стоян ЕВДОКИЕВ

Преглед на художествената самодейност

По традиция всяка пролет в Захарния комбинат в Горна Орховецка се организира преглед на колективите за художествена самодейност. Неотдавна модерният салон на комбината трудно побра работниците и служителите. Един след друг на сцената се редяха самодейните колективи при Захарна и Бонбоне на фабрика, топлоелектрическата централа, полиграфическата база.

Особен интерес предизвикаха постановката „Тлака в Алтенов“ и хумористичната спена „Ние от духовата музика“. Добри изяви имаха танцовият състав и битовият хор при Дома на културата в комбината.

Маргарита МАРИНОВА

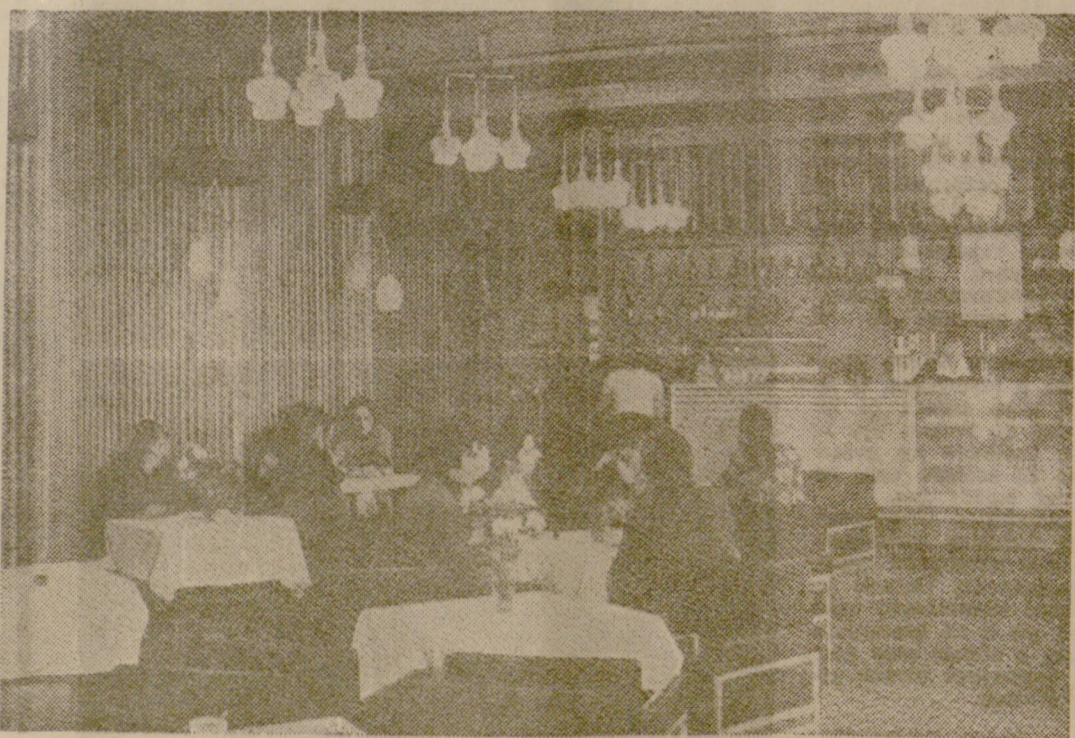
Вест от Драгомирово

Неотдавна в селото гостува Драгатииният театър от Ловеч с комедията „Годеникът от Париж“ от Арманд Пастор. Зрителите топло аплодиряха играта на актьорите.

Усилията на работниците, механизаторите, служителите и учещите се са насочени към бързо и качествено провеждане на заварителното цехло.

Много са кръводарителите в Драгомирово. Най-редовно са Йоко Чиприянов, Вера Трифонова, Йорданка Василкина, Мара Маринова, съпругите Вера и Мария Христова, Никола и Петър Раделови и други.

Стоян ТОДОРОВ

Приятен кът за отмора е едно от най-новите заведения на РПК — Свищов — кафе-сладкарницата за бързи закуски в центъра на крайдунавския град.

Снимка Николай КАЧАКОВ

ОБЩОТО И ОСОБЕНОТО ПО ПЪТЯ КЪМ СОЦИАЛИЗМА

Историята вече потвърди прогнозата, направена от В. И. Ленин още преди победа, та на Великия октомври, че всички нации ще стигнат до социализма съвсем не еднакво, че всяка ще внесе своеобразие в една или друга форма на демокрацията, а ед на или друга разновидност на диктатурата на пролетариата, в някой от „емповете на социалистическото преустройство. При това обаче, не може да не се вижда, че това многообразие се корени в общите закони за прехода към социализма. Необходимостта да се съпоставя общото и особеното в движението на всяка страна към социализма, като си остава един от най-сложните въпроси на диалектиката на революционния процес, на стратегията и тактиката на марксистко-ленинския авангард, като че ли от ново и отново застава пред комунистите на всеки етап от историческото развитие. И верният отговор на този въпрос не може да бъде даден от локални и временни позиции. Необходима е достатъчно широка интернационална и историческа координация си стема.

Съвременността нагледно демонстрира единството на световния революционен процес. При цялото си многообразие и изключителна сложност той си запазва характера на цялостен механизъм на революционното развитие. На него са присъщи обективните закони, характеризирани по логиката и ролята на основните революционни сили, техните взаимоотношения, възможностите на интернационалното и националното в освободителното движение, главните тенденции в епохата на прехода от капитализъм към социализъм. Едва ли е нужно да се доказва, че при каквито и да е условия да се наложи да действуват комунистите, съобразяването с тези закони е задължително при разработването на стратегията и тактиката на всяка марксистко-ленинска партия.

Разбира се, всяка партия изхожда от собствения си анализ на вътрешните, специфичните условия на страната си. В същото време обаче, няма страна в света, която да не изпитва върху себе си въздействието на такива интернационални процеси като изменението на съотношението на силите на международната арена, противоборството между социализма и капитализма и т. н. Тези международни параметри се превръщат в неделима част от интернационалната революционна политика на всяка страна.

Но главно условие за съществуването на такъв политически си остава дълбокото овладяване на марксистко-ленинската теория, защото само тя обобщава опита на работническото движение, разкрива общите черти на световния революционен процес, позволява да се преодолеят неизбежната ограниченост на всякаква национален или регионален опит, да се обогатят той с постиженията на международната работническа класа.

Своеобразното на вече на вършения социалистически революцион и особените условия и проблеми на борбата за социализъм в страните, ко

ито тепърва тръгват по този път, понякога поражда въпроса: съществуват ли в това многообразие общи закони? Известно е, че законите изразяват общите, устойчиви и повтарящи се връзки. Защо тогава възниква повод да се съмняваме в законите на социалистическата революция? Причината се корени най-вече в неповторимата национална специфика на борбата за социализъм, която дава на някои основани да говорят за италиански, белгийски, френски и други пътища към социализма. Такава специфика действително има, но тя не е достатъчно основание за отричане на общите закони на социалистическата революция. Някои частни закони на революцията могат да загубят силата си във връзка с настъпващи изменения в конкретните условия, например: законът за въоръженото въстание на пролетариата е не приложим при мирния път на социализма. Но общите закони на социалистическата революция се базират дълбоко и устойчиво в корените условия за съществуването на капиталистическото общество и в класовата борба в него.

През последните години в документите на комунистическите и работническите партии много внимание и място се отделя за изясняване на спецификата на мирния път към социализма, към който се ориентират компартиите в развитите капиталистически страни. Възможно е социалистическите революции в тези страни да протекат по-особено, без гражданска война и бавни, продължителни революционни преобразования, при наличието на преходна форма на революционно-демократична власт и широко разклонена система от съюзни на работническата класа с не-пролетарски слоеве на трудещите се. Принципно такаъв преход към социализма е възможен и това беше посочено и от Ленин. Но нека не се забравя, че теоретическите търсения за мирен път, както казват, демократичен път към социализма, отговарящи на условията в развитите капиталистически страни, далеч не са завършени. Редица изводи се нуждаят от практическа проверка, други — от по-сериозна аргументация, трета група от въпроси все още очаква отговор. Практиката на революционното движение все още не е дала достатъчно материал, за да се отговори на главните въпроси от конкретния път към социализма.

Очевидно мирният път към социализма не ще бъде непрекъснато, равномерно движение към крайната цел. На всеки етап реакцията ще организира упорита съпротива и контраатаки (да си припомним чилийския опит). И това е естествено, защото социализмът води до коренни преобразования във всички сфери на живота. Следователно, революцията винаги е революция както по мирния, така и по немирния път към социализма.

Ю. КРАСИН
доктор на философските науки
сп. „Ново време“ (Москва)
— БТА

ПО ТИХИЯ БЯЛ ДУНАВ ДО ВИЕНА

2.

В залата за траурни обаяния с възмущение четем надписите по стените:

И я, как весну человечества, рожденую в трудах и в бою, пою, мое отечество, республику мою!

За стари времена и люти битки нахвват развалините на крепостта Дефин, намиращи се на десетина километра югозападно от Братислава. Тази калцала като лествиче гнездо върху високия и стръпн скали стражница, в близост до мястото, където река Моравка се влива в Дунав и оттам, е Австрия. Макар че групата ни след брони минути трябва да потегли обратно за града, за да се спазва графикът (ах, това бързана в екскурзиите, при което някои забележителности се виждат само мимолетно), намерим се една жена, която не мислеше така. Тя се завързва бързо по изразните в силите те стъпала и напълно законно, струва ми се, отговори на посланияте се подире и като куршуми въпроси: „Къде отиваште?“, за затова е дошла, да се покатери догоре и да види всичко.

Вечерта, когато останахме свободни, и други пожелавиха да хвърлят „птички поглед“ на Братислава. За тази цел е построено и специално заведение в отатъшния край на моста на словашко то въстание. През деня си бяхме понхарчили кроните, но посъктахме нещичко за това мероприятие. Та нали бяха ни предупредили, че кой то не се е качвал в приличното на огромна чиния за ведене, все едно, че не е идвал в Братислава. Групата ни се оформи от четири души. Асансьорът никак много плавно и бързо ни изкачи на осемдесетметровата височина. Ресторантът като ресто-рант, само че от прозорците край масите се разкрива чудесна гледка към окъпани в хилляди светлини град. А обсъждането е, организирано така, че а никакъв слушай да не можем да вкономисим останалите ти кро-ни. Още неопомнил да се от тези красоти и сервизът вече ни атакува с любезност та си. Какво ще желаем на истинна? Нужна е мъничка консултация и спътникът на Божков поръчва четири „маленки“ кончета, както ги нарече нежно, крокото явил очи в лицето на серви-тьора.

После до края на екскурзията другарят Божков разказваше тази случка и изтъкваше заслугата си, защото ако не бид предвидил да каже „маленки“, едва ли е щяло да ни се разминат току-така. Наистина в ресторант да паруваше страшен уют и тишина, да не говорим за разкошната панорама отта-тък прозорците: но все пак едно „маленко“ конче струваше 42 крои, което изчислява с критерия на туриста, прави четири чорпагаша. Важното е, че успяваме да съберем необходимата сума и да се дъжмим достойно — яли и ние сме от народ вен град!

Дали по времето на Щраус Дунав е бил силен и в поетическото възбуждане на композитора той е изглеждал така, ние не можем да знаем, но Дунав, по който корабът „Димитър Благоев“ ни отвеждаше и красивата Виена бе мръсен и с мазни петна. Освен това колкото повече приближавахме към града, толкова по-малко ставаше водата, а движението на кораба все по-бавно. Потеглият от Братислава малко след полунощ, във Виена пристигнахме в 6.35 часа, а разстоянието е някакви петдесетина километра.

Предварителната ни информация не беше особено богата, но все пак знаехме, че благодарение на своето разположение, градът е важен промишлен център. Своята известност е с производството на модно дамско облекло, шапки, мебели, захарни и сладкарски изделия, че тук се произвеждат леки коли, електроуреди, оръжия, машини, химикали, медикаменти. Знаехме че има 38 музея, 18 изложбени зали, много църкви. Но всичко това може да се прочете в енциклопедията и учебниците, или дори в специалните табла в кораба през четирите дни на бездействие... А да се види градът, неговите стопани, блещкът, който привлича толкова много родоотстъпници, виж

това, все беше друга работа. Едва дочакахме формалностите око провската. Заделили носове до стъпалата, ние жадно поглъщахме с очи онова, което ни предлагаше пейзажът пред нас. Кей, а зад него сини, опушени пристанищни сгради, по-нататък също сгради — не много обещаващи. Но тук все пак не е „Централната улица“ на Будапешта, която разделя града на две части. Виена е разположена на левия бряг (тепърва се развиват квартали и на десния бряг) и центърът, както ще се уверим по-късно, е доста далеч от пристанището.

И ето ни до снегнатите от чистота автобуси. Екскурзоводката на нашата група, аа шастие българка, беше ни дала вече няколко съвета за „добро държане“ от ро да на „В автобусите не се блъскайте“. „Предпазвайте се от практикуване на“ българския опит да се возите без билет в трамваните, защото от отговорността е твърде голяма“ и други подобни. Когато отварира дума за билетите нека поясним, че слабизите в това отношение са твърде големи, тъй като един трамваен билет струва осем шилинга, което се равнява на един български лев по официалния курс. Беше сме настанили и за почва едно въртене на главия — да ти надне шапката. „На дясно — къщата на трите девошки, наляво розовата къща на Щраус, напред катедралата „Свети Стефан“ и т. н., докато ти се замаява главата. В една страна, а която владетели като Мария Терезия (едно време я анзахме Тереза, но не можахме да не се съобразим с внушавата ни промяна), са властвували необезпокоявани от битки и сражения, е имало какво да завещават на поколенията — дворци, картини, паметниците, на които и днес ценителите на изкуството свалят шапка. А ние си мислим за разпираническите войни и вековни робства, за нелицитат оставали след заво евателите... Толкова малко се е запазило в нашия стар Търновград в сравнение с Виена. Но от друга страна колко по-оптимистично е, че българският род се е оказал така живал. Под ятаган и огъня е заклавал своя дух, своята неслучайна воля и мъжество и е оцелял. За да може вече след славния Девел за три десетилетия да преобрани своята родина.

Вътрешната магистрала на Виена, наречена „Ринг“, е улица, на която за пръв път е блеснала електрическата светлина. Сеге тя, както и целият град вечер се къпят в разноцветни рекламни светлини. Едва имаме време да се опомним от многото страдания в различни стилове с изпизни фигури като тази на Атина Палада или паметниците на авиците композитори (една от най-хубавите е на Щраус — автор на прочутите в цял свят авиенски валсове) и от ново среща с безсмъртното на руските войни. За загиналите за освобождението на Виена — 13 април 1945 година 24 000 войнни напони днес величествено палят ник.

Човек с чер лоден, остър иор и малки миши очи неочаквано ни заговори на български. И както става обикновено в такива случаи, за мигове е обграден от екскурзанти. Посипват се въпроси. „Черният лоден“ не бърза да отговаря — той също си има въпрос и смята, че има законното право, пръв да зададе, защото е сам. А ние сме много. Свикоме ното му запитване гласи по колко шилинга имаме на разположение за триндесет си престой. Едва дочаках да му се отговори, че са по четирисотин, което изглеждам е много добре известно, той с още по-силно изразено чувство за преизходство се мъчи да ни спазни: „А аз само за престой в хотела плащам на вечер по шестстотин шилинга“.

И вече словоохотливо започна да ни разказва за неговия престой от Южна Америка, дошъл на екскурзия в Европа, във Виена — уч харесвало много и ще поостане, но в плановите си има толкова още много страни да обожда.

ПО СТОПАНСКИ НАЧИН

В Завода за автоматични везни — Лясковец — последователна реконструкция и модернизация със собствени сили и средства

Колективът на Завода за автоматични везни в Лясковец все повече стабилизира икономиката на своето предприятие. Произвежданата продукция печели добър прием на редица развита в промишлено отношение страни в света и висока оценка на международния пазар. Наред с подобряването на качеството на издължителността на работниците непрекъснато се работи за своя облик и самият завод.

След пускане в действие на механичния и инструменталния цех, коренно се променя обликът и на монтажния цех. През миналата година бяха пуснати новото чисто отделение за чугунени отливки и зарядната станция за електрокарите.

Година наред „тясно място“ в работата на предприятието се явяваше подготвянето на по-високо, строено някога за съвсем други цели, бяха преанализирани машини. Много от тях бяха монтирани под нивото на земята. Всяка година се актирият нов метал с много изливен хвъртовски труд, без да се използва механизацията. В извършването участват условията не позволяваха да се направят аспирации според изискванията. Лошите условия за работа бяха причина за ниската производителност на труда и ниското текучество на кадри.

Ето защо ръководството на завода реши да се построи нов цех по стопански начин. В една мразовита януарска утрин през миналата година няколко души строители малко неуверено забяха кирките в мократа земя. Много бяха скептици и невернически, че за една година ще бъде построен цехът. Строителният техник Любен Трифонов заедно със строителите удържаха дадена дума. Въпреки студата и порещните работни условия и спазиха срока. Наред

с тях редовно даваха своя труд техници, инженери, служители.

Главният енергетик Моско Гешева и членовете на ръководения от него отдел, наред с всекидневните грижи по поддръжката на производството извършиха качествено и в срок електрическите работи на цеха. Истински трудов подвиг проявиха монтажниците начело с главния механик Митко Ангел. Машините трябваше да се пренесат от стария цех в новия по график, без загуба на време и спира на редовното производство. Затова почивните дни бяха превърнати в работни. Големи бяха трудностите при пренасянето на 100 и 150-тонните преси. Няколко пъти тежката машина заплашаваше да затисне хората с голямото си туловище. Но опитни те механизатори като Янко Добрев, Иван Стателов, Никола Чолаков, Стоян Милков и другарите им спокойно и уверено преодоляха трудностите.

Разбиране проявиха и работниците от цеха. Беше не обхвато разумно да се използва времето — да се произведат заготовките и детайлите за другите цехове и да се окаже помощ при пренасянето на машините.

Сега се извършват някои допълнителни работи по механизацията на товаро-разтоварните процеси. След пускането в експлоатация на козловия кран и пренасянето на складираните метални изделия в цехите ще се почувства напълно ползата от новата придобивка. Но строителите не спират — след няколко дни те ще предадат за експлоатация и новия вентилатор, а след него започват работата по строежа на дърводелския цех.

Реконструкцията и модернизацията, извършени изцяло със собствени сили и средства, ще допринесат за още по-бързото развитие на предприятието на партийната по-бърза, ефективност и качество, качество и ефективност.

Васил ПЕНЧЕВ

Със своята дългогодишна съвместна работа шлосерът Димитър Александров от механичния цех към Захарния комбинат — Горна Оряховица се нарежда в редиците на най-добрите производственици. Той е носител на званието „Най-добър в професията“.

Иван ДИМИТРОВ

X преглед на ТНТМ

Бъдещите строители — творци в работата си

Движението за техническо и научно творчество на младежта в СПГУ по индустриализирано строителство — школа за професионална подготовка

„Трудностите раждат сили“, силите — успехи, успехите — вяра и вдъхновение. Може би този лозинг, поставен в една от залите на постоината изложба на ТНТМ в училището по индустриализирано строителство — Велико Търново, отразява най-точно процеса на възникване и утвърждаване на движението сред учениците.

Клубът за ТНТМ е създаден през 1971 г., като с неговото основаване се поставят две цели — да се изработи изглед на средства за обучението на учениците и успоредно с това да се увлекат в извънкласна работа, да се вдъхне вяра на младежите в собствените им сили, и им се създаде необходимото самочувствие на творци в професията.

През своето 4-годишно съществуване клубът се утвърждава и постига безспорни успехи. Дана от възпитаниците на училището участват в националния отбор, представяйки България на международно състезание по строителство между страните-членки на СИВ и Полша и се представя на много добри. На национално състезание по техническо и конструктивно чертане представители на училището заемат II и III място. През тази учебна година на национално състезание в Тонбуксин отборът на училището по издобрство, с ръководител Иван Райков, се класира първо за най-добра организация на работното място.

В състезанието по строителство, организирано от ОК на ДКМС в базовото предприятие — Строително-монтажен комбинат, възпитаниците на училището показват високо професионално ниво на работата си и се представят добре. Клубът организира и вътрешни състезания по професии.

За свой най-голям успех обаче ръководството на клуба счита създаването на постоината изложба на ТНТМ, която е една от най-хубавите в страната сред училищата по строителство. Изложбата е разположена в 3 зали, които са били избрани помещението и са пригодени за целта от самите ученици. Всяка от залите е тематично обособена в зависимост от специалностите, които се изучават в училището — „Материални, обикновени и настинки“, „Индустриализирано строителство“ и „Електротехника на електрически и сгради“. Залите са аранжирани старателно и интересни и се използват и за извънкласни занимания. Очевидна е тенденцията, че пред

ставените експонати не са самоцел, а учениците са насочени да създават това, което ще изпълняват в своята ежедневна практика.

В системата на клуба работят 8 кръжока със 128 участици, които се ръководят от учителите по учебна практика. Но тази самостов не ги успокоява и в стремежа, си да търсят нови, по-ефективни форми на работа създават така наречените „работни групи“, в които всеки участват работи с по няколко ученика с подчертани интереси към съответната специалност. Тази нова форма в движението за ТНТМ дава големи възможности за издобрство, а за качество и ефективност на обучението и резултатът от прилагането й е положителен. Към клуба вече са създадени 10 работни групи със 70 участника.

Помислено е и за приемането на нови ученици в училището. За професионалното ориентиране на децата във Велико Търново се създадени 5 психически и 1 средношколски кръжок по строителство, които се ръководят от преподавателите на училището.

Движението за ТНТМ в училището по индустриализирано строителство има и своите ентусиасти. Голям дял аз успехите и за утвърждаването на новите форми на работа има преподавателите по индустриализирано строителство Дончо Калчев. Утози млад човек съществува благодареният стремеж да разширява и насочва интересите на своите ученици, да възпитава у тях творческо отношение към бъдещата им професия, самозаинтересност и жажда за знания. Ръководител на няколко работни групи и фотокръжок, който отразява дейността на клуба за ТНТМ, той отдели голяма част от личното си време, за да създаде интерес у учениците към строителната професия. Под негово ръководство са направени интересни действащи макети, които запълват една от изложбените зали. Негово дело е и аранжирането на цялата постоината изложба.

Заслужава внимание фактът, че трудът на учениците, при прозрен интерес и организация от страна на съответните ръководни фактори, може да бъде използван за обществено-ползени цели — някои от проектите да бъдат реализирани в града и околностите.

Петя СТОЙНОВА

Доверието задължава

Когато и да влезете в монтажния цех на МКЗ „Червена звезда“ — Дебелец, все край младите работници ще го намерите. На едното ще покаже как да различава сложните чертежи, на другото — как по-добре да си служи с шлосерските инструменти, на трети — какви приспособления да си направи сам, с поддръжни средства, та по-ефективно да участва в монтажа на големите детайли. И така ден след ден. Покрай приятата си работа като майстор по производството Георги Петлянков намира време да изпълнява добросъвестно и задължението си като наставник.

Постъпил в завода преди 29 години, започнал, дето се вика, от „А“, „Б“ — то на машиностроенето, работил десетина години като електроинженер, усвоил и професията на шлосер-монтажника, а след това почти две десетилетия — майстор по производството, той акуса от голямата радост, породена от чувството, че си нужен на хората, на завода. И заживява с мисълта да отдаде всичко на каквото е способен, за да накара и младите да обикнат професията на машиностроителя, да усетят радостта от своя труд.

Починал за наставничеството, поет по линията на профкомитета през 1972 г., споделя Петлянков, канализира тези мои мисли, на кара ме да разбера, че не е достатъчно да предавам само професионалния си опит на по-младите. Нужно е да се възпитават и морално-волевите им качества, за да бъдат не само добри производственици, но и добри граждани.

И той заробота с удвоена енергия. Трудно се намира път към сърцето на човека, трудно се създават истинските хора, но отстъпление не може да има. Дългът му като комунист, работническата му съвест не позволяват да търси край себе си изоставящи, да се примирява с некултурното поведение, с немарливия външен вид, с разхвърляното работно място на младия работник.

Георги Петлянков не се повдига, не командва. Той увлича с личния си пример. И с доверието, което гласува на новите кадри. Не празно, декларативно доверие, а на базата на лична отговорност, чрез разкриване на полза за собствен творчески израз, чрез откровени разговори за живота и за мястото на човека в него.

Когато си искрен с хората, когато се раздаваш безрезервно, когато накараш младежа да се чувствва равноправен член на колектива, на когото разчитат, тогава усилията се възнаградят с най-голямата цена — за доверието се плаща с доверие... — казва Петлянков.

На думите му може да се вярва, защото ги потвърждават с делата си — с труда си и с поведението си, петнадесетината работници, на които той е бил досега наставник. Всички са вече с пети и шести разряд, само един — с втори.

„За да изискваш от другите, трябва най-напред да изискваш от себе си“ — то ва е неговият девиз. И ако изискаш от своите възпитаници да бъдат активни производственици и общественици, то е защото и сам участва активно както в трудовата дейност на цеха, така и в партийната работа, изпълнявайки поручението — да не допусне изоставянето на никоя бригада в цеха под средния процент, да предава постоинно опита си. А в квартала, в Самооводе, той работи като секретар на низовата отечественофронтовска организация.

Наградите — „Отличник на Комитета за тежко индустриално машиностроене“, юбилейна значка „25 години народна власт“, значката „Най-добър при ръководител“ — са израз на всеобщото признание за трудолюбивия труд на човека, наставника и комуниста Георги Петлянков. Но най-голямата награда за него си остава благодарността на младите работници, загдето така всеотдайно, ден след ден учи да работят и живеят по комунистически. Благодарност без гръмки фрази, неказани и неписани, но които се чувствуват в труда и в поведението на всеки от онези, на които той е отдал и отдава частница от себе си...

Румяна ДАНЧЕВА

Комбинат за услуги „РАХОВЕЦ“

— Горна Оряховица

свобещава

на гражданите, те в отделите на услуги „Часовникари“, „Стъклопоставяне“, „Металини“ и „Тенекеджийски услуги“ има свободен капацитет. Поръчките на гражданите се извършват бързо и качествено.

Отделите за „Стъклопоставяне“, „Металини“ и „Тенекеджийски услуги“ се намират на ул. „Отец Пенсия“ в близките помещения на „Киро Кондров“.

Граждани, търсете услугите на КУ „Раховец“.

3-1

Завод за автоматични везни

— Лясковец

разполага

със свободен капацитет автоматични стругове и може да приеме поръчки като клиентът си достави материал.

За справки: тел. 27-21 — Планов отдел.

3-2

ТПК „Масив“ — Велико Търново

търси да назначи:

МЕБЕЛИСТИ IV разред 2
МЕБЕЛИСТИ II разред 2
МЕБЕЛИСТИ I разред 1

Заплащане по разценка.
За справка „Личен състав“ — тел. 2-09-19.

3-3

Завод за горивна техника „Металургия“

— Горна Оряховица

търси да назначи

работници със следните професии:

ЛЕПРИ-ФОРМОВЩИЦИ — цех Новата леприна

МОДЕЛЧИК

НАСТРОЙЧИК на агрегатни машини.

ПРЕСЬОРИ

Постъпване веднага.

Справка в служба „Личен състав“.

3-3

ПРОДАВАМ „Шкода 100“ спешно, Чолаковци“ 54 — 8 — Дамлиев.

ПРОДАВАМ спешно „ЗАЗ 968“ — бал. В. Търново, ул. „Захарни Стоянов“ № 6, тел. 2-53-70 — Александров.

ПРОДАВАМ 40 кози с яре та — подобрена порода. Цени по споразумение. Справка — Цветан Иванов Панчев — Емен, Великотърновски.

СТУДЕНТСКА книжка ВТУ, факултет № 615 на Александър Желев Григоров — нова лодка.

ПРОДАВАМ нова „Волга“, София, тел. 70-13-75 — Миланов.

ПРОДАВАМ спешно „Мерцедес“ — дизел, София, тел. 44-06-06 от 8 до 17 часа — Христо Андреев.

ПРОДАВАМ купе за „Москвич 408“, може и на части, с. Климентово, Великотърновски — Иван Дамлиев.

ПРОДАВАМ спешно японски стерео-радиотелефон-касетофон. Справка: тел. 2-08-70 — след 18 часа.

ПРОДАВАМ „Москвич 426“, Лясковец, „Янтра“ № 6 — Васил Драев.

СТУДЕНТСКА книжка Фак. № 30139 ВТУ на Стефан Петров Станков — невредима.

ПРОДАВАМ „Финт 1500“, тел. 4-28-15 — Горна Оряховица.

ПРОДАВАМ „Москвич 1500“, София, „Скобелен“ 51 — тел. 32-36-67 — Витанов.

2-2

МК „Енчо Стайков“ — Лясковец

търси да назначи

ФРЕЗИСТИ от I до IV разред

Желателно да се явят в „Личен състав“ на комбината за получаване на документ.

2-3

ОП „Горивни и строителни материали“

— Сливен

продава

столбени железни гаражи за леки коли — цена 540 лв. 1 бр., лени и удобни за пренасяне.

3-2

По следите на нашата критика

„Една полезна инициатива чака приложение“

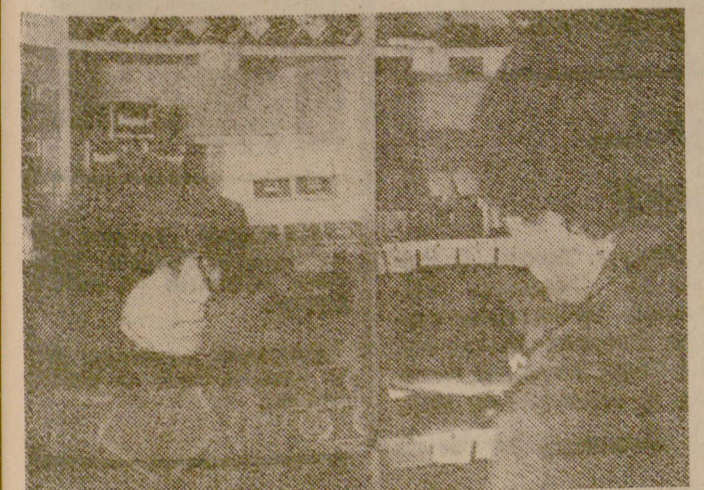
По повод на статията, публикувана под горното заглавие в брой 28 от 7 март т. г. на вестника, в редакцията се получи писмо от директора на ДСК, окръжен клон — Велико Търново, в което се казва:

„Ръководството на Държавна спестовна каса, окръжен клон — Велико Търново на специално съвещание разгледа материалите от проверката на комисията по административно-правното обслужване към ГНС — Велико Търново и публикуваната във вестник „Борба“ статия. Изнесеното по отношение на текущите сметки на граждани не отговаря на истината. По предложение на директора на окръжния клон на ДСК бяха извършени конкретни мерки за подобряване и разширяване административното обслужване на населението чрез текущите сметки за безкасово плащане на задълженията им.

Въвеждането и масовизирането на текущите сметки крие огромен резерв както от работно, така и от собствено време на трудещите се и се отразява благоприятно за увеличаване на обществената производителност на труда.

Въвеждането на текущите сметки за безкасово плащане е конкретен израз на грижата на Партията и Правителството за усъвършенстване обслужването на населението, което ще се отрази непосредствено в живота и съзнание на трудещите се.

Изпълнението и провеждането до край на Постановление № 21 от 30 май 1973 година на Министерския съвет е задължение на Държавна спестовна каса и ръководството на окръжния клон, което ще направи всичко необходимо за изпълнение на задачите в това отношение. Изпълнението на контролната цифра по разкриване на текущите сметки няма да бъде причина за ограничаване дейността на в тази насока. С всички сили и за бъдеще служителите от подделенията на ДСК в окръга ще работят за още по-голяма масовизация на дейността по безкасовите плащания на задълженията на гражданите.“

С бързото и компетентно обслужване, с културното си отношение към клиентите отговорничката на магазина за резервни части във Велико Търново Пенка Каракочева си спечелила заслужен авторитет. В стремежа си да познана детайлно работата си и да бъде още съветник на култиватите тя завършила задочно ТЕТ „М. Ломоносов“ и се гавела не само наименованията, но и предназначението на всичките над 2000 резервни части, които продава. Благо дарение на неа стокооборотът в магазина за пет години дарили над пет пъти. Въпреки това Каракочева редовно е увеличил месечните и годишните си планове и е редовно получава първенци на „Нарма“.

Снимка А. ВЪЛЧЕВ

